

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 5. kolovoza 2015. [Multimedia](#)

Crkva je Očev otvoren dom

Draga braćo i sestre, dobar dan! Ovom katehezom nastavljamo naše razmišljanje o obitelji. Nakon što sam posljednji puta govorio o obiteljima ranjenim zbog nerazumijevanja supružnika, danas želim zadržati našu pozornost na drugoj stvarnosti: kako skrbiti za one koji su, nakon nepovratnog raspada njihove bračne veze, zasnovali novu zajednicu.

Crkva dobro zna da je ta situacija u opreci s kršćanskim sakramentom. Ipak njezin pogled učiteljice uvijek izvire iz majčinskog srca; srca koje, nadahnuto Duhom Svetim, uvijek traži dobro i spasenje osoba. Eto zašto osjeća dužnost "iz ljubavi prema istini" dobro "razlikovati jednu situaciju od druge". Tako je govorio sveti Ivan Pavao II. u apostolskoj pobudnici Familiaris consortio (br. 84), navodeći kao primjer razliku između onoga koji je žrtva rastave i onoga koji ju je izazvao. To je razlikovanje nužno.

Ako gledamo te nove veze očima najmanjih – a maleni gledaju –, očima djece, još više uviđamo koliko je prijeko potrebno da se u našim zajednicama razvije stvarno prihvaćanje prema osobama koje žive u tim situacijama. Stoga je važno da stil zajednice, njezin govor, njezini stavovi, uvijek budu pažljivi prema osobama, počevši od malenih. Oni su ti koji pate najviše u tim situacijama. Osim toga, kako možemo preporučiti tim roditeljima da učine sve da svoju djecu uče kršćanskom životu, dajući im primjer uvjerljive vjere koju se živi, ako ih držimo podalje od života zajednice, kao da su izopćeni? Potrebno se pobrinuti da se ne dodaju dodatni tereti onima koje djeca, u tim situacijama, već moraju nositi! Nažalost, broj te djece je stvarno velik. Važno je da ona doživljavaju Crkvu kao majku brižnu prema svima, uvijek spremnu na slušanje i susret.

Posljednjih desetljeća Crkva, uistinu, nije bila ni neosjetljiva ni lijena. Zahvaljujući produbljivanju od strane pastira, koje su vodili i potvrdili moji predšasnici, uvelike je porasla svijest o tome da trebamo pokazati bratsko i srdačno prihvaćanje, u ljubavi i istini, prema krštenicima koji su uspostavili novu vezu nakon raspada sakramentalnog braka; zapravo, te osobe nisu nipošto izopćene: nisu izopćene!, i ne bi ih se smjelo tretirati kao takve: one su uvijek dio Crkve.

Papa Benedikt XVI. govorio je o toj temi, potaknuvši na pozorno razlučivanje i mudro pastoralno praćenje, znajući da ne postoje "jednostavni recepti" (Govor na VII. svjetskom susretu obitelji, Milano, 2. lipnja 2012., odgovor br. 5).

Otud opetovani poziv pastira da se otvoreno i dosljedno očituje spremnost zajednice da ih prihvati i potakne, da sve više žive i produbljuju pripadnost Kristu i Crkvi molitvom, slušanjem Božje riječi, čestim sudjelovanjem u liturgiji, kršćanskim odgajanjem djece, s ljubavlju i služenjem siromašnima, predanim zauzimanjem za pravdu i mir.

U biblijskoj slici Dobrog Pastira (Iv 10, 11-18) sažeto je poslanje koje je Isus primio od Oca: dati svoj život za ovce. Taj stav je model također za Crkvu, koja prihvaća svoju djecu poput majke koja daje svoj život za njih. "Crkva je pozvana uvijek biti Očev otvoren dom". - Nema zatvorenih vrata! Nema zatvorenih vrata! - "Svi mogu sudjelovati na neki način u crkvenom životu, svi mogu biti dio zajednice. Crkva [...] je očev dom gdje ima mjesta za svakoga s njegovim tegobnim životom" (Ap. pobud. Evangelii gaudium, br. 47).

Isto tako, svi kršćani su pozvani nasljedovati Dobrog Pastira. Prije svega kršćanske obitelji mogu surađivati s njim brinući se za ranjene obitelji, prateći ih u vjerskom životu zajednice. Neka svatko učini svoj dio u prihvaćanju stava Dobrog Pastira, koji poznaje svaku od svojih ovaca i nijednu ne isključuje iz svoje beskrajne ljubavi.